

MEGVÁLTOZOTT ÚTITERVVEL MÁR INDIÁBA TART A KÖRÖSI CSOMA SÁNDOR NYOMÁBAN GYALOGOLÓ KOLOZSVÁRI ÚJSÁGÍRÓ, PENGŐ ZOLTÁN

Irán nagyon nyomasztó ország

FOTÓK: PENGŐ ZOLTÁN

Újratervezést rendelt el Pengő Zoltán kolozsvári újságíró képzeletbeli iránytűje: a Kőrösi Csoma Sándor nyomában gyalogoló férfi az iráni–amerikai konfliktus elharapózása miatt egy hete elhagyta a perzsa államot és a puskaporos hordóhoz hasonlítható térségből is távozik.

PAP MELINDA

„Ez nagyon nyomasztó ország, nem szeretek itt lenni” – így jellemezte Iránt még az amerikaiakkal való konfliktus elharapózása előtt la-punknak a Kőrösi Csoma Sándor nyomában gyalogoló Pengő Zoltán. A kolozsvári újságíró több mint négy hónapja, szeptember elsején vágott neki a Nagyenyed és Ladakh közötti 7000 kilométeres távnak. Az eredetileg kilenchnaposra tervezett gyalogútjával a 200 éve útra kelő Kőrösi Csoma Sándor emléke előtt tisztelget.

Igaz, félúton módosítania kellett eredeti úttervét. Az iráni helyzet, illetve az a tény, hogy készpénz nélkül maradt, arra sarkallta, hogy egy hónapos otlét és az indiai vízum megszerzése után a lehető leggyorsabban távozzon a perzsa államból. Holott meghosszabbított-

A jelenlegi és a korábbi legfőbb vallási vezető képe egy állomáson

miatt úgy döntött, Pakisztánt kikerülve Indiába repül. Ott gyalogol legközelebb Delhiből Amritsár irányába, vázolta úttervét, melynek részleteit egyelőre még nem pontosította.

„Elfogyott a pénzem Iránban, előre nem látott kiadásaim voltak. Nem tudtam online megszerezni az indiai vízumot, a követség útján kellett, ami száz dollár készpénz-

nem lehet külföldi bankkártyát használni, így nem tudott pénzhez jutni. A külföldön dolgozó irániak is bitcoinban küldik haza családjuknak a szerzett pénzt, mivel ennek útja nem követhető nyomon.

Nem érzi magát biztonságban

„Már alig várom, hogy elmenjek, nem érzem magam biztonságban” – tűnt egyre türelmetlenebbnek, miközben Teheránban az indiai vízumra várakozott. Pár nappal azután, hogy az amerikai hadsereg Irakban légicsapásokat hajtott végre Iránhoz köthető célpontok ellen és likvidálta Kászim Szelejmani tábornokot, az iráni Forradalmi Gárda al-Kudsz nevű különleges egységének parancsnokát.

Irán kemény válaszlépéseket ígért és a hazájában nemzeti hősné tekintett tábornok halála miatt háromnapos nemzeti gyászt rendelt el. A fővárosban tartott gyászszertartáson százezrek vettek részt, és több mint ötvenen meghaltak, agyontaposta őket a tömeg.

„Ilyen tömeget még életemben nem láttam, sok százezer ember, de lehet, hogy millió is volt az utcákon. A szertartást az Azadi téren tartották, az oda vezető körúton úgy özönlött a tömeg, hogy egyik irányból sem láttad a végét” – mesélte Pengő Zoltán a nem mindennapi eseményről, amelyet a hatóságok szerveztek ugyan, de a lakosságot nem kényszerítették a részvételre. Az, hogy Szelejmani népszerű volt egy bizonyos réteg körében, abból is meglátszott, hogy halálhíre után elárasztották Teheránt az őt ábrázoló molinók, sokan gépkocsijukra is kiragasztották arcképét.

A nők helyzete és a gyászos utcakép

Bár a főváros utcáin nem volt érzékelhető, hogy vészhelyzet lenne – csupán a tömegrendezvény idején lehetett több rendőrt látni az utcán –, Zoltán állítása szerint megkönyebbült, amikor ismét átlépte az

iráni–török határt. Öthetes otlété alatt nyomasztóan hatott rá a perzsa állam, így egyáltalán nem bánta, hogy a tervezettnél korábban el kellett hagynia.

„Már az is nyomasztó, ahogy fel vannak öltözve az emberek, mintha folyamatosan gyászolna az egész nép” – mesélte a teokra-

Az, hogy Szelejmani népszerű volt egy bizonyos réteg körében, abból is meglátszott, hogy halálhíre után elárasztották Teheránt az őt ábrázoló molinók, sokan gépkocsijukra is kiragasztották arcképét.

tikus iszlám köztársaságról, ahol a nők helyzete nyugati szemmel nézve siralmasnak tűnik. „Az utcán sokan fekete leplet viselnek, amire nem kötelezik őket, a törvényi előírás csak arra vonatkozik, hogy a hajuk fedve legyen. De a

nők egy része talpig feketében van, sokan az arcukra húzzák a kendőt. És a férfiak nagy része is feketében jár, ezért nagyon gyászos az utcakép.”

Otthonaikban ellenben vagy olyan helyen, ahol nincs jelen a karhatalom – például a hegyekben kirándulva –, már hanyagolják a lepleket. „Amikor látogatóban voltam egy barátomnál, a nők normálisan voltak öltözve és nem szaladtak el, amikor megjelentem. Érdeklődve nézegettek, köszöntek, nem volt semmi abnormalis a viselkedésükben. Amikor elmentünk kirándulni, akkor sem volt takarva a hajuk, nem volt karhatalom, amely megbüntetné őket. De az iráni nők egy része valószínűleg akkor is fedett fővel járna, ha nem lenne kötelező” – vélte az utazó.

Segítőkézség és/vagy profitorientáltság

Pengő Zoltán azért sem bánta, hogy el kellett hagynia Iránt, mivel a nyomasztó hangulat negatívan befolyásolta korábbi lelkesedését.

Az iráni nők egy része talpig feketében mutatkozik az utcán

ták a vízumát, január utolsó előtti hetéig maradhatott volna. Ekkor reményei szerint már a Bakuból Delhibe tartó repülőgépen ül majd. A bizonytalan közel-keleti helyzet

be került. Ezen kívül létezik olyan előírás, hogy ha egy hónapnál többet maradsz, nyilvántartásba kell vétesd a telefonodat, ami 70 dollár, erre sem számítottam. 170 dollárból Iránban két hétig lazán megél az ember, az összeg lefedte volna a maradék időszakot, amire a vízumom szólt” – mesélte Pengő Zoltán. Az amerikai pénzügyi embargó miatt a perzsa államban

Az amerikaiak által likvidált Szelejmani tábornok képe egy teheráni utcán

CÍMLAPFOTÓ: A hagyományos stílust a modernnel ötvöző mecset a fővárosban